Τὸ "σὲξ" ἄρχισε τώρα δειλὰ νὰ ἐμφανίζεται στὴ Ρωσία

Ὁ πουριτανισμὸς δίνει τὶς τελευταῖες "μάχες ὀπισθοφυλακῆς". Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναίκας καὶ οἱ δυτικὲς ἐπιρροές

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Πολυάριθμοι δυτικοὶ τουρίστες, περισσότεροι ἀπὸ κάθε ἄλλο καλοκαίρι, διατρέχουν τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια ἐνδιαφέροντά τους εἶναι νὰ ἰδοῦν, μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια, τί συμβαίνει σ' αὐτὴ τὴ χώρα στὸν τομέα τοῦ σέξ.

Ἡ περιέργειά τους, ἐν τούτοις, μένει μᾶλλον ἀνικανοποίητη. Ὁ σοβιετικὸς τρόπος ζωῆς εἶναι διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν δυτικὸ καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα ἡ πληροφόρηση δέν μπορεῖ νὰ εἶναι πλήρης. Τό θέατρο, ὁ κινηματογράφος, τὰ περιοδικά, τὰ βιβλία δέν «φλέγονται» ἀπὸ σέξ. Τὸ ἀντίθετο μάλιστα. Διατηροῦν τὴν παλαιὰ «κοσμιότητα» καὶ ἡ πρώτη ὄψι εἶναι ὅτι ἡ χώρα βρίσκεται καθηλωμένη σέ μίαν ἐντυπωσιακὴ ἐγκράτεια, ἀφοῦ τίποτε ὁρατὸ δέν προδίδει πὼς ὑπάρχει ἐδῶ ἔκρηξη τοῦ σέξ, ὅπως γίνεται στὴ Δύσι μὲ τὴν ἀχαλίνωτη πορνοφιλολογία.

Ἡ νυκτερινὴ ζωή, ἐξ ἄλλου εἶναι πολὺ περιωρισμένη. Κέντρα διασκεδάσεως λειτουργοῦν πολὺ ὀλίνα, ἐλάχιστα σέ σύγκρισι μὲ τὶς δυτικὲς πωτεύουσες, καὶ ἔτσι τὰ λενόμενα «καυώματα» τῆς νύχτας δέν εἶναι ἀντιληπτὰ στὴ Μόσχα καὶ τὶς ἄλλες σοβιετικὲς μεναλουπόλεις, καθώς εἶναι στὶς δυτικές.

Στὰ πάρκα, βέβαια, παφλάζει ἡ νεολαία, ἀλλὰ στὴν συμπεριφορά της εἶναι πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν δυτική. Δίνει, ἐκ πρώτης ὄψεως, τὴν ἐντύπωση πώς διατρέχει τὴν «καλὴ ρομαντικὴ ἐποχή», μὲ τοὺς περιπα τους, τὰ λουλούδια, τὰ χειροφιλήματα, μιὰν ἐποχὴ ποὺ πέρασαν οἱ παπποῦδες καὶ οἱ γιαγιάδες τῶν νεαρῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανῶν, δίχως ξέφρενα ντυσίματα καὶ καμώματα. Πολλοὶ ξένοι ἀναρωτιῶνται ἂν ὑπάρχη κάποια ἀθέατη ἀστυνομικὴ ἐποπτεία στοὺς χώρους τῶν περιπάτων καὶ τῆς ἀναψυχῆς, πρὸ νὰ κρατάη τὴν συμπεριφορὰ τῶν νέων σέ «κοσμιότητα». Δέν ὑπάρχει ἐποπτεία. Ὑπάρχει, ὅμως, ἕνας τρόπος ζωῆς ποὺ εἶναι δύσκολο νὰ ἀλλάξη παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χειραφέτησι τῆς γυναίκας καὶ οἱ δυτικὲς ἐπιρροὲς ἐργάζονται πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς ἐξομοιώσεως τῶν ρωσικῶν ἐρωτικῶν ἠθῶν μὲ τὰ δυτικά.

Η ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΑ ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΧΕΣΗ

ΚΑΙ ΟΜΩΣ, τὸ σέξ εἶναι καὶ ἐδῶ σέξ. Κυρίαρχο καὶ παντοδύναμο, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο ἐκείνο, τὸν πολὺ αὐστηρὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖο βρίσκονται πολλὲς ἄλλες δραστηριότητες τοῦ πολίτη, ὅπως εἶναι οἱ πνευματικές καλλιτεχνικὲς, κοινωνικὲς κ.λ.π. Στὰ δικαστήρια δικάζονται μὲ τὴν ἴδια συχνότητα, ὅπως καὶ στὰ δυτικά, ὑποθέσεις διαζυγίων γιὰ λόγους μοιχείας. Καὶ οἱ βιασμοί, οἱ ἀποπλανήσεις δέν λείπουν, ἂν καὶ δέν ἀναγράφονται στὸν τύπο. Ἡ παρακολούθηση τῶν δικαστηρίων, ὅμως δέν εἶναι δυνατὴ ἀπὸ τὸν δυτικὸ ἐπισκέπτη ποὺ πηγαίνει γιὰ λίγο στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ «ἁρπάζει» ἐντυπώσεις ἀπὸ κάθε τομέα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ σκόρπιες καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀνεπαρκεῖς.

«Τὸ σέξ εἶναι ἐλεύθερο, δηλώνει ἕνας νεαρὸς Ρῶσος σπουδαστὴς σέ Γάλλους συναδέλφους του. Καὶ εἶναι ἀστεῖα τὰ λεγόμενα ὅτι ἡ Ρωσίδα τοῦ σήμερα περιμένει τὸ γάμο, γιὰ νὰ γνωρίση τὸν ἔρωτα. Ἡ προγαμιαία ἐρωτικὴ σχέση εἶναι θεμιτὴ καὶ φυσικὰ νόμιμη, ἀλλὰ ὑπάρχουν πολλὰ κορίτσια ποῦ δέν τὴν θέλουν τὴν προγαμιαία σχέση. Δέν θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ καθορίση αὐτὸ τὸ ποσοστό, ἀλλὰ ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἐξ ἴσου σημαντικὸ ὅπως καὶ στὴ Γαλλία καὶ τὴ Βρεταννία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαίτερα γιὰ τὰ πανεπιστήμια, ἐνῷ ἡ κατάσταση εἶναι βασικὰ διαφορετικὴ στὰ χωριὰ καὶ στὶς μικρὲς πόλεις».

Ὁ νεαρὸς Ρῶσος σπουδαστὴς παραδέχεται ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἐρωτικῆς σχέσεως εἶναι πολὺ δύσκολο κυρίως γιὰ τοὺς ἄρρενες νεαρούς, ποὺ δέν βρίσκουν γυναίκες ἀγοραίου ἔρωτα γιὰ νὰ ἔρθουν σέ ἐρωτικὴ σχέση, καθὼς μὲ τόση εὐκολία βρίσκουν οἱ νέοι στὶς δυτικὲς πολιτεῖες.

«Τὸ κορίτσι μπορεῖ νὰ βρῇ τὸν ἔρωτα ἀμέσως μόλις τὸ θελήση καὶ τὸ ἀποφασίση, δηλώνει. Μέ τὸ ἀγόρι δέν συμβαίνει τὸ ἴδιο. Μπορεῖ νὰ θέλη, καὶ φυσικὰ θέλει, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὔκολο νὰ βρῇ. Τὸ εὐτύχημα —καὶ τὸ καυχόμεθα αὐτό— εἶναι ὅτι ὁ τρόπος ζωῆς στὴ δική μας χώρα δέν εἶναι ὅσο στὴ Δύση ἐκμαυλιστικός. Δὲν ὑφίσταται σέ μᾶς αὐτὸ τὸ σύμπαν τῶν πειρασμῶν ποὺ κρατεῖ σέ μιὰ συνεχῆ διέγερση τὸν νέο ἄνδρα στὴ Δύση. Ὅπως δήποτε πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ὑπάρχει μιὰ «στέρηση», ποὺ ὡστόσο δέν εἶναι τόσο πιεστικὴ ὥστε νὰ γίνεται ἀγχώδης καὶ νὰ παρεμποδίζη τὴν μελέτη, τὴν ἐργασία καὶ γενικὰ τὴν δημιουργία.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ

ΜΙΑ προσεκτικώτερη μελέτη, καὶ πρὸ παντὸς μιὰ μακρότερη παραμονὴ στὴ χώρα, ὅπως ἐκείνη τῶν διπλωματῶν καὶ τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, δείχνει ὅτι ὑπάρχει καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση πλατεὶα σεξουαλικὴ δράση «κατακριτέα». Πρόκειται γιὰ τὶς στρατιὲς τῶν νεαρῶν κοριτσιῶν καὶ γυναικῶν ποὺ θέλουν νὰ ἀποκτήσουν ἕνα ἀξίωμα, μιὰ κοινωνικὴ προβολή, μιὰ καλὴ θέση, σέ μιὰ καλὴ ἐργασία ἢ σέ μιὰ καλὴ πόλη καὶ καταφεύγουν στοὺς ἰσχυροὺς γιὰ νὰ τὰ πετύχουν.

Γίνεται καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ἐκεῖνο ποὺ γίνεται στὶς δυτικὲς χῶρες μὲ τὶς γυναῖκες ποὺ πλησιάζουν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ χρήματος, γιὰ νὰ ἀποκτήσουν χρῆμα, θέσεις, προβολή κ.λ.π. Στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὁ ρόλος τοῦ χρήματος εἶναι πολὺ περιωρισμένος, ἀφοῦ καὶ δέν μπορεῖ νὰ κερδίση κανεὶς ἀπεριόριστα ποσά, καὶ πολὺ περισσότερο ἀφοῦ δέν μπορεῖ νὰ ἀγοράση κάθε τι ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦσε. Ὑπάρχει ὅμως ὁ ἄλλος παράγων, ἡ δύναμη, κυβερνητικὴ καὶ κομματική, ποὺ ἐξασφαλίζει σέ μιὰ τάξη ἀνδρῶν, προνόμια ἀναμφισβήτητα.

Πράγματι, ἕνας κρατικὸς διευθυντὴς ἐπιχειρήσεως π.χ. ἕνας ἐπόπτης, ἕνας ἀντιπρόσωπος, ἔχουν ἰδιαίτερη δύναμη, πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ἔχουν οἱ ἀντίστοιχοί τους στὶς δυτικὲς χῶρες. Αὐτοὶ μποροῦν κάλλιστα νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴ δύναμη ποὺ τοὺς δίνει ἡ θέση τους, γιὰ νὰ κερδίσουν τὴν ἐρωτικὴ συντροφιὰ αὐτῆς ἢ ἐκείνης τῆς γυναίκας ποὺ δέν διστάζει νὰ ἐπιδιώξη τὴν εὔνοια μὲ τὴν κλασσικὴ ἀντιπαροχή. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ βεβαίως ἀπαγορεύεται καὶ κολάζεται συχνὰ πολὺ αὐστηρά ἀλλὰ κανεὶς δέν ἀρνεῖται ὅτι βρίσκεται σέ πλήρη ἐφαρμογὴ καὶ ὅτι ἀποτελεῖ ἀπὸ δεκαετίες ἕνα πρόβλημα πολὺ σοβαρό.

Τὸ θέμα ἀφορᾶ βεβαίως τὴ γυναίκα πρωταρχικά. Ἡ θέση τοῦ κάμματος ὡστόσο εἶναι ἁπλῆ. «Δίνουμε στὴ γυναίκα τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκτήση οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ θελήση νὰ ἐργασθῆ. Δέν ἔχομε ἀνεργία, ὅπως ἔχουν οἱ Δυτικὲς χῶρες. Φυσικὰ δέν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐξασφαλίζομε σέ κάθε γυναίκα, ὅπως ἄλλωστε καὶ σέ κάθε ἄρρενα, τὴν ἐργασία ποὺ θὰ ἤθελε. Αὐτὸ εἶναι ἐξ ἀντικειμένου ἀδύνατο. Δέν μποροῦν ὅλοι νὰ γίνουν π.χ. γιατροὶ ἢ μηχανικοί, ἢ ἠθοποιοὶ ἢ καθηγητές. Πολλοὶ θὰ γίνουν ἐργάτες, ἀκόμα καὶ ὁδοκαθαριστές. Ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ἐργασίας πρέπει νὰ καλυφθοῦν καὶ θὰ καλυφθοῦν μέ νέους πολίτες. Θὰ ὑπάρξουν φυσικὰ γυναῖκες ποὺ θὰ ἐπιδιώξουν τὴν εὔνοια καὶ τὴν τοποθέτηση σέ ἀρεστὴ θέση μέσῳ τῆς εὔνοιας. Παρακολουθοῦμε ἄγρυπνα τὴν δράση τῶν ὑπευθύνων στελεχῶν μας, ἀλλὰ δέν μποροῦμε νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι εἴμαστε σέ θέση νὰ παρεμποδίσουμε τὸ κάθε κροῦσμα. Ὁπωσδήποτε ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ γυναίκα μπορεῖ νὰ ζήση ἔντιμα, εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἐνδεχόμενη ἠθικὴ ἔκτροπή της. Δέν ἀφήνομε καμ-

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Η ΚΥΤΤΑΡΙΤΙΔΑ

καὶ οἱ αἰτίες ποὺ τὴν προκαλοῦν

Ἡ πιὰ ἀντιαισθητικὴ πάθησις τῆς γυναικείας ὀμορφιᾶς ἀσφαλῶς εἶναι ἡ κυτταρῖτις. Ἂς ἰδοῦμε, ἀγαπητές μου φίλες, τί ἀκριβῶς εἶναι ἡ πάθησις αὐτὴ καὶ ποιές εἶναι οἱ αἰτίες ποὺ τὴν δημιουργοῦν.

Ἡ κυτταρίτις δέν ὀφείλεται σέ μιὰ μοναδικὴ αἰτία, ἀλλὰ σέ πολλές, ποὺ ὡρισμένες φορές εἶναι δύσκολο νὰ ξεχωρίσουν ἀνάμεσά τους.

Ὑπάρχουν ὅμως, αἰτίες ποὺ εὐνοοῦν τὴν δημιουργία καταλλήλου ἐδάφους γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κυτταρίτιδος, ὅπως ἐπίσης ὑπάρχουν μερικὰ ἄτομα ποὺ εἴτε ἀπὸ κληρονομικότητα, εἴτε ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία ἔχουν τὴν πρα διάθεσι γιὰ κυτταρίτιδα.

⁂ Οἱ συνηθέστερες αἰτίες εἶναι: ΔΥΣΠΕΨΙΑ: Ὅσοι ὑποφέρουν ἀπὸ δυσπεψία, δημιουργοῦν ἰδανικὸ ἔδαφος γιὰ τὴν κυτταρίτιδα, λόγῳ τῶν τοξινῶν, ποὺ διασκορπίζονται στὸ αἷμα, κουράζουν τὸ ἧπαρ καὶ δημιουργοῦν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἕνα μεγάλο φαῦλο κύκλο.

ΑΥΠΝΙΕΣ: Ὅσες γυναῖκες ἔχουν ἤδη κουρασμένο νευρικὸ σύστημα ἢ ὑποφέρουν ἀπὸ ἀϋπνίες εἶναι προωρισμένες νὰ ὑποστοῦν τὴν κυτταρίτιδα.

Ἡ κόπωσις προκαλεῖ ἔκκρισι τοξινῶν ποὺ διαταράσσουν τὶς ἐσωτερικὲς χημικὲς ἀντιδράσεις τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπιφέρουν διαταραχὴ στὸ ἐνδοκρινικὸ σύστημα καὶ δημιουργοῦν ὡρισμένες συνθῆκες, οἱ ὁποῖες εἶναι πολὺ κατάλληλες γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς κυτταρίτιδας.

—Οἱ γυναῖκες ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸ νευρικό τους σύστημα θὰ διαπιστώσουν προσβολὴ κυτταρίτιδος ὕστερα ἀπὸ μιὰ βιαιη σύγχυσι μιὰ μεγάλη συγκίνησι ἢ κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς μεγάλης ἐξαντλήσεως.

ΚΑΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ: Ἄλλη αἰτία μπορεῖ νὰ εἶναι, τὸ ἧπαρ τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ κεντρικὸ ὄργανο τοῦ ὀργανισμοῦ ἐναντίον τῶν δηλητηρίων: Αὐτὸ καταστρέφει τὶς τοξίνες ἢ τὶς ἐξαφανίζει.

Ἀλλὰ ἂν, ἐξ αἰτίας μιᾶς διατροφῆς, ὄχι ἰσορροπημένης, τὸ ἀναγκάζουμε σέ ὑπερβολικὴ ἐργασία, κουράζεται, δέν παίζει πιὰ τὸ ρόλο τοῦ καὶ δέν ἀποτελεῖ φράγμα στὶς τοξίνες ποὺ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐναποτίθενται στὸν συνδετικὸ ἱστὸ καὶ προκαλοῦν ἐρεθισμό.

Ἡ κυτταρίτις αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἐγκατασταθῆ ὁριστικά.

ΑΡΘΡΙΤΙΚΗ ΑΙΤΙΑ: Ἐὰν οἱ γονεῖς σας ὑπέφεραν ἀπὸ ρευματισμούς, διατρέχετε τὸν κίνδυνο καὶ ἐσεῖς. Ὁ ὀργανισμός σας ἔχει τὴν προδιάθεσι νὰ παράγη περισσότερο τοῦ κανονικοῦ συρικὸ ὀξύ, ὀξαλικὸ ὀξὺ ἢ χολη στερίνη τὰ ὁποῖα εἶναι δηλητήρια καὶ ποὺ μέσῳ τοῦ αἵματος προκαλοῦν διαταραχὴ στὴν ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης, καὶ ἀσφαλῶς μποροῦν νὰ προκαλέσουν ἐρεθισμὸ στὸν συνδετικὸ ἱστὸ τοῦ δέρματος.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝΔΟΚΡΙΝΩΝ ΑΔΕΝΩΝ: Οἱ οὐσίες ποὺ οἱ ἐνδοκρινεῖς ἀδένες ἐκκρίνουν εἰσέρχονται ἀμέσως στὸ αἷμα. Γι' αὐτὸ οἱ ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουν ὅτι ὁλόκληρος ὁ ὀργανισμὸς ὑφίσταται τὶς συνέπειες μιᾶς πλημμελοῦς ὁρμονικῆς λειτουργίας.

Οἱ ὠοθῆκες, οἱ παραθυρεοειδεῖς, ὁ θυρεοειδὴς καὶ ἡ ὑπόφυση, φυσικά, ἐνοχοποιοῦνται, στὴν περίπτωση ποὺ δέν λειτουργοῦν ὁμαλῶς.

Οἱ ὠοθῆκες ἐνοχοποιοῦνται γιὰ τὸν λόγο ὅτι ἡ κυτταρίτις προσβάλλει περισσότερο τὶς γυναῖκες ἀπὸ τοὺς ἄνδρες καὶ συχνὰ εἶναι συνδεδεμένη μέ μιὰ κακὴ λειτουργία τῆς ὠοθήκης ἢ μέ ὑπερπαραγωγή.

Ο ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ:

Τραπέζια γιὰ τὸ καλοκαίρι

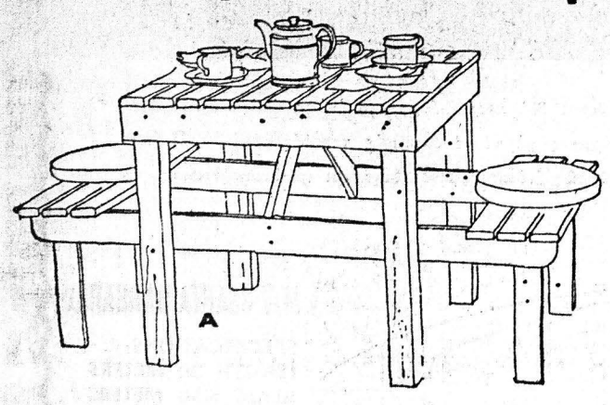

Πρωτοτυπία, πρακτικότητα, ἁπλότητα στὴν κατασκευή, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν τραπεζιῶν ποὺ δημοσιεύουμε σήμερα. Προορισμένα νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴ βεράντα ἢ τὸν κῆπο θὰ γίνουν ἀπὸ ἁπλᾶ ὑλικά, διαφανὲς ἀδιάβροχο. Τὸ τραπέζι, διαστάσεων 120Χ120Χ076 (Υ), συνθέτουν τέσσερα χαρακτηριστικὰ χονδρὰ πόδια, ἔνθετα τοποθετημένες τραβέρσες καὶ ὁριζόντιες λωρίδες σὲ κανονικὰ διαστήματα μὲ φαλτσαρισμένες γωνιές. Ἀνάλογη εἶναι καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν πάγκων ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν «περαστοί», κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ θὰ δέσουν μ' αὐτὸ στὰ πόδια ἀλλὰ καὶ στὸ κέντρο μ' ἕνα ἁπλοϊκὸ «Λ». Μαξιλάρια ἀπὸ πλαστικὸ ἢ καραβόπανο σὲ ζωηροὺς χρωματισμοὺς θὰ στολίσουν τοὺς πάγκους καὶ θὰ τονίσουν τὸ συνολο.

Τὸ δεύτερο τραπέζι ἀποτελεῖται ἀπὸ μία μεγάλη πινακίδα διαστάσεων 120Χ120 ποὺ διαιρεῖται στὴ βάση σταυροειδῶς σὲ τέσσερις — κλειστὲς ἀπὸ δύο ὄψεις — ἐσοχές. Ἐδῶ θὰ τοποθετηθοῦν τέσσερα ὅμοια σκαμπὼ διαστ. 040Χ040Χ038 (Υ). Ἡ κατασκευὴ θὰ γίνη ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ νοβοπάν, ἐπενδεδυμένο μὲ ἀνθεκτικὰ στὶς καιρικὲς μεταβολὲς ἀλλὰ καὶ εὔκολα στὴ συντήρηση.

Τὸ πρῶτο, σγκρότημα τραπεζι-

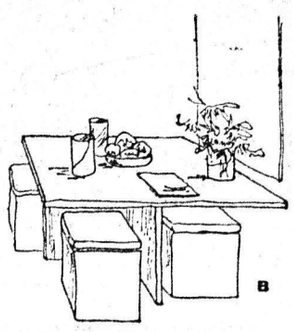

οῦ καὶ πάγκων θὰ κατασκευαστῆ ἀπὸ σουηδικὸ ἀσπρόξυλο σὲ φυσικὸ χρῶμα, περασμένο μὲ βερνίκι κόντρα πλακέ, καὶ πρεσαρισμένο μὲ φορμάικα μὰτ σὲ ζωηρὸ χρῶμα τῆς ἐκλογῆς μας. Στὰ σκαμπὼ θὰ δημιουργηθῆ κατάλληλη ἐσοχὴ (πατούρα) γιὰ τὴν ἀσφαλῆ τοποθέτηση τῶν μαξιλαριῶν ποὺ θὰ γίνουν ἀπὸ ριγὲ ἀλατζὰ σὲ σωστὸ συνδυασμὸ μὲ τὸ χρῶμα τῆς φορμάικας.

Εἶναι σοβαρὸς ὁ Κάρτερ

Ὁ Ζὰν-Ζὰκ Σερβὰν Σρεμπέρ, γράφει στὸ «Ἔξπρες» γιὰ τὸν Κάρτερ καὶ τὶς ἀπόψεις του γιὰ τὸν ρόλο τῶν Η.Π.Α. στὴν περίπτωση ποὺ θὰ ἐκλεγῆ πρόεδρος

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς πιὸ σπουδαίους πυρηνικοὺς ἐπιστήμονες τῶν ΗΠΑ, πρὶν διευθυντὴς τοῦ ἐθνικοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Ὄυκ Ρίντζι, ὁ καθηγητὴς Ρουάϊνμπεργκ, λέει: «Ἐμεῖς, οἱ λαοὶ τῆς πυρηνικῆς ἐποχῆς, ἔχουμε κάνει ἕνα φαουστικὸ βῆμα. Ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρά, τὸ ἄτομο μᾶς προσφέρει μιὰν ἀνεξάντλητη πηγὴ ἐνέργειας, ἀλλά, ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴ μαγικὴ προσφορά, πρέπει νὰ ἐξασφαλίσουμε, ἐπὶ ποινῇ θανάτου, μιὰ διάρκεια καὶ μιὰ σταθερότητα τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς τάξης, τέτοια ποὺ δὲν ὑπῆρξε ποτέ».

Μὲ βάση αὐτὴ τὴν προειδοποίηση, ὁ ὑποψήφιος μὲ τὶς περισσότερες πιθανότητες στὴ θέση τοῦ προέδρου τῶν ΗΠΑ, ἐκφώνησε ἕνα λόγο —πρόγραμμα καὶ ἦταν πιὸ συγκεκριμένος ἀπὸ ὁποιονδήποτε πολιτικὸ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ ἔκρηξη τοῦ Λός "Αλαμος ἄνοιξε τὴν καινούργια πυρηνικὴ ἐποχή, τὸ 1945. ἀκριβῶς πρὶν ἀπὸ 31 χρόνια.

Κατὰ τύχη, ὁ κυβερνήτης Τζίμμυ Κάτερ, ποὺ εἶναι τώρα ὑποψήφιος τῶν Δημοκρατικῶν, βρίσκεται καὶ ὁ ἴδιος πολὺ κοντὰ στὸ ἄτομο.

«Ἐκπαιδεύτηκα σὰν πυρηνικὸς μηχανικὸς στὸ ναυτικὸ τῶν Η.Π.Α., μὲ τὶς πρῶτες ὁμάδες ποὺ ἐφάρμοσαν τὸ πρόγραμμα τῶν πυρηνικῶν ὑποβρυχίων τοῦ στόλου μας. Ἔμαθα ὅλες τὶς πλευρές τῆς χρησιμοποίησης τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας γιὰ εἰρηνικοὺς σκοπούς: γιὰ τὴν κίνηση, γιὰ τὴν ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια τὴν ἰατρική. Μπόρεσα νὰ μετρήσω ἀπὸ πρῶτο χέρι ὅλες τὶς δυνατότητες τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας γιὰ τὴν πρόοδο, καθώς καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους της. Πῆρα μέρος προσωπικὰ στὴν ἔργασία ἀποσύνδεσης τῆς πυρηνικῆς γόμωσης ἑνὸς πειραματικοῦ κέντρου ποὺ θὰ διασπώνταν στὸ Τσάλ Ρίβερ τοῦ Καναδᾶ... Ἀπὸ ὅλη τὴν πεῖρα μου σὰν μηχανικὸς καὶ, στὴ συνέχεια, σὰ κυβερνήτης τῆς Τζώρτζια, κατέληξα σέ ὁρισμένα οὐσιαστικὰ συμπεράσματα».

Ἔνοιωσα ἕνα αἴσθημα ἐλπίδας ὅταν διάβασα αὐτὰ τὰ λόγια καὶ τὸ ντοκουμέντο ποὺ θὰ συνοδεύει (μοῦ τὸ ἔστειλε ὁ κ. Κάρτερ).

Ἐλπίδα, γιατὶ ἦταν καιρὸς νὰ φθάση στὸ κατώφλι τῆς προεδρίας στὶς ΗΠΑ ἕνας ἄνθρωπος ποὺ νὰ εἶναι πραγματικὰ προσωπικὰ εὐαίσθητος σ' αὐτὰ τὰ θεμελιώδη προβλήματα.

Ἔννοιωθα πάντα ἀνατριχίλα κάθε φορὰ ποὺ σκεφτόμουνα τὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν σκέψη ἑνὸς Τζόνσον καὶ στὴν συνέχεια ἑνὸς Νίξον, τῶν ὁποίων οἱ ἀποφάσεις στὰ πυρηνικὰ ζητήματα (καὶ ὄχι μόνον σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὸ «πατῆστε τὸ κουμπὶ ἢ ὄχι», ἀλλὰ σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ὁπλοστασίων στὴν γῆ, στὴν θάλασσα, ἢ στὴν ἀτμόσφαιρα ὅπως καὶ στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν πυρηνικῶν κέντρων κάθε εἴδους) θεμελιωνόταν σίγουρα ὄχι πάνω σέ ποσοτικὴ κρίση, ἀλλὰ στὶς ἀναφορές ποὺ τοὺς ἔδινε τὸ περίφημο «στρατοβιομηχανικὸ σύμπλεγμα» ποὺ βρῆκε ἀληθινὴ φλέβα χρυσοῦ στὴν ἐκμετάλλευση τῶν πυρηνικῶν θεμάτων, σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν προώθησή τους καὶ τοὺς προϋπολογισμοὺς ποὺ οὐσιαστικὰ ἦταν ἀπεριόριστες.

Νὰ λοιπὸν ἕνας ὑποψήφιος πρόεδρος τοῦ ὁποίου ὁ βασικὸς λόγος μέσα σέ 18 μῆνες προεκλογικῆς ἐκστρατείας ἦταν ἀφιερωμένος στὰ πυρηνικὰ προβλήματα καὶ στὰ συμπεράσματά του ἀπ' αὐτά. Νομίζω ὅτι εἶναι σημαντικὸ νὰ τὸ καταλάβουν αὐτὸ ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ γνώμη, ποὺ τὶς ἀφορᾶ ἄμεσα. Οἱ κίνδυνοι ποὺ διατρέχει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ἔναρξη καὶ τὴν αὔξηση γιγαντιαίων πυρηνικῶν ἐργοστασίων εἶναι φανερή. Ὅμως ὑπάρχει, λέγει ὁ κ. Κάρτερ, αὐτὸς ὁ σέ δεύτερο στάδιο κίνδυνος ποὺ χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ὁ πιὸ σοβαρὸς γιατὶ εἶναι πιὸ βλαβερὸς καὶ λιγώτερο ἐλεγχόμενος ὁ κίνδυνος τῆς διάδοσης τῆς πυρηνικῆς ἐνέργειας, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰ κέντρα πυρηνικῆς ἐνεργείας.

Γιατὶ αὐτοὶ οἱ σταθμοὶ πυρηνικῆς ἐνέργειας θὰ διαδοθοῦν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο καὶ βλέπουμε ἤδη σέ ποιὸ ἐξόφθαλμο ἀνταγωνισμὸ ἐπιδίδονται τὰ κράτη ποὺ μποροῦν νὰ τοὺς κατασκευάσουν γιὰ νὰ κερδίσουν πελάτες. Ὁ ἀπολογισμὸς κατὰ τὸν κ. Κάρτερ εἶναι ὁ παρακάτω:

«Πρὶν ἀπὸ τὸ 1990 τὰ ἔθνη ποὺ σήμερα ὀνομάζονται ὑπανάπτυκτα καὶ ποὺ δέν ἔχουν δικές τους πετρελαιοπηγές, θὰ κατασκευάζουν στοὺς πυρηνικοὺς σταθμοὺς ποὺ ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ ἀρκετὸ πλουτώνιο, ποὺ θὰ βγαίνη ἀπὸ τὰ ὑπολείμματα τῆς κατασκευῆς ἐνέργειας καὶ θὰ μποροῦν νὰ κατασκευάζουν κάθε χρόνο 3.000 ἀτομικὲς βόμβες σὰν ἐκείνη τῆς Χιροσίμα. Κάθε χρόνο... Καὶ δέκα χρόνια ἀργότερα, σύμφωνα μὲ τὰ ἴδια προγράμματα, θὰ κατασκευάζωνται 100.000 τέτοιες βόμβες».

ΤΙ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀπαράδεκτη προοπτικὴ ὁ κυβερνήτης Κάρτερ προτείνει τριῶν εἰδῶν μέτρα:

1. Νὰ σταματήση ἡ διάδοση τῶν πυρηνικῶν σταθμῶν μέχρις ὅτου ἐξετασθῆ πλήρως ἡ πραγματικὴ ἀνάγκη σέ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια ὅλων τῶν χωρῶν.

Νὰ πραγματοποιηθῆ ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα μιὰ διεθνὴς διάσκεψη ποὺ μὲ βάση αὐτὲς τὶς μελέτες καὶ τὴν πιὸ ἀκριβῆ γνώση σ' ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς πετρελαιοπηγές, τὶς καινούργιες χρήσεις τοῦ κάρβουνου καὶ τὶς ἄλλες δυνατότητες γιὰ παροχὴ ἐνεργείας, νὰ ἀποφασίση γιὰ τὸν τρόπο διανομῆς καὶ κοινῆς ἐκμετάλλευσης τῆς πυρηνικῆς ἐνεργείας γιὰ νὰ ξεφύγουμε ἀπ' αὐτὸ ποὺ σήμερα δέν εἶναι παρὰ «πανηγύρι σφαγῆς».

2. Μὲ βάση αὐτὲς τὶς ἐκτιμήσεις γιὰ τὶς ἐνεργειακὲς πηγὲς ὁ κυβερνήτης Κάρτερ προτείνει νὰ συγκεντρώσουμε τὶς προσπάθειες στὴν λύση ἑνὸς συγκεκριμένου προβλήματος — καὶ ποὺ εἶναι πιὸ ἁπλὸ ἂν καὶ τὸ πιὸ ζωτικό— τοῦ προβλήματος τῶν ἐργοστασίων ἐπεξεργασίας ἀπορριμμάτων. Αὐτὰ τὰ ἐργοστάσια ἐπιτρέπουν τὸν χωρισμὸ τοῦ πλουτωνίου ἀπὸ τὰ ἄλλα ραδιενεργὰ ἀπορρίμματα ποὺ παρουσιάζουν ἐπίσης εἰδικοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους θὰ πρέπει νὰ ἐλέγξουμε ἀλλὰ ποὺ δέν μποροῦν νὰ μετασχηματισθοῦν σέ ὅπλα.

Μιὰ παράγραφος τοῦ λόγου τοῦ κ. Κάρτερ ποὺ ἀφορᾶ αὐτὸ τὸ συγκεκριμένο σημεῖο— κλειδὶ ἀξίζει νὰ ἀναφερθῆ, γιατὶ μὴ ἀννοώντας τὶς οἰκονομικὲς ἀνάγκες γιὰ ἐξαγωγὲς τῶν βιομηχανικῶν χωρῶν ποὺ δέν ἔχου